

[Indenrigsministeren.]

Ændringsforslag om, at enhver Indtægt under 5 000 Kr. skal være fri for at inddrages under Erhvervsbeskatningen. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Venstre (Kjær) sagde, at det er det samme, som det oprindelig forelagte Forslag indeholdt, men det ærede Medlem ved ogsaa, at vi her er ved det Punkt, der er det allervanskeligste, naar det gælder om at bøje de modstridende Anskuelser mod hinanden, og hvor det netop er nødvendigt at mægle mellem de modstridende Interesser, hvis overhovedet Resultat skal opnaas.

De Argumenter, der allerede i 1933 førtes meget stærkt frem mod de 5 000 Kr. som Grænse og for, at man burde gaa længere ned, kom jo i særlig Grad fra de mindste Provinsbyer, idet disse gjorde gældende, at man ikke kunde sætte en saa høj Grænse over for de Indkomst- og Leveforhold, der herskede i de smaa Byer og i de smaa Byers Omegn, idet dette vilde føre til, at stadig en Del af de smaa Byers sikreste Skatteydere, som laa lige under de 5 000 Kr., vilde føle sig fristede til af skattemæssige Grunde at flytte fra Kommunen. Det er denne Argumentation fra de mindre Byer, jeg har taget Hensyn til, og jeg haaber nu, at man ved Forslaget, som det foreligger, nogenlunde har skiftet Sol og Vind lige: at Grænsen over for København er de 4 000 Kr., at derefter Grænsen som Regel er 3 000 Kr., men at man i særlige Tilfælde under Hensyn til Indkomsterne det paa-gældende Sted og den kommunale Beskatnings Højde i Erhvervskommunen kan gaa længere ned med Grænsen, i visse Tilfælde helt ned til 2 000 Kr.

Det ærede Venstreparti har dernæst søgt gennem sine Ændringsforslag at indarbejde Ejendomsbeskatningen i Erhvervsbeskatningssystemet. Den ærede Ordfører gaar i sine Forsøg her faktisk ud fra den Forudsætning, som jeg ved første Behandling sagde jeg ikke kunde godkende, at Ejendoms-skatterne i de Forhold, det her drejer sig om, kan behandles ud fra samme Synspunkter som de personlige Skatter. Det kan jeg ikke godkende, for der kan dog ikke være nogen som helst Tvivl om, at Ejendoms-skatternes Højde i de paagældende Kommuner over en anden Indflydelse paa Ejendomspriserne, end Personskatterne gør; med

andre Ord, hvis der er højere Ejendoms-skatter i den Kommune, man flytter ud i, end i Erhvervskommunen, vil det under den fremtidige Ordning uvægerligt medføre et Tryk paa Ejendomspriserne, saaledes at den, der flytter derud, faar en, om jeg saa maa sige, privatretlig Fordel paa dette Omraade, som han ikke bagefter kan gøre Krav paa tillige at faa skattemæssigt.

Jeg kan medgive det ærede Medlem, at et Erhvervsskattesystem selvfølgelig virker sikrest, hvor der ikke er for stor Forskel paa Reglerne for Skatteudskrivningen henholdsvis paa Person og Ejendom, men det vil ikke sige, at det kan gaa an, som det ærede Medlem har gjort, at skyde en fuldkommen vilkaarlig Faktor ind i Beregningen af Skattefordelingen mellem de to Kommuner. Og det vil jeg bede ærede Medlemmer være opmærksom paa, at det her ikke blot, som den ærede Ordførers Udtalelser kunde tyde paa, drejer sig om en Ændring, der foreslaas af Hensyn til visse Ejendomsbesiddere derude, men det er i Virkeligheden en vilkaarlig Konstant, der bringes ind i al Erhvervsskatteberegning, idet man — hvad skal jeg sige: som almindelig gældende Regel tænker sig, at den paagældende Mand, der er erhvervsskattepligtig til den anden Kommune, skal svare Skat, som om han ejede en Ejendom vurderet til 10 000 Kr.s Ejendomsskyld med 3 000 Kr.s Grundskyld. Altsaa, det er en tænkt og vilkaarlig Konstant, der føres ind i Erhvervsskatteberegningen, ikke blot for Ejendomsbesidderne. Denne Faktor, som Venstre her skyder ind i Beregningen, er vilkaarlig valgt, og hvis den blev prøvet, vil den vise sig at give højst forskellige Resultater efter de forskellige Forhold, det her kommer til at dreje sig om.

Jeg maa maaske gøre en Bemærkning endnu til Venstre, en Bemærkning, som jeg egentlig forstod den ærede konservative Ordfører var enig i. Det er angaaende dette Ændringsforslags Forstaaelighed. Jeg er indrer, at for et Aar siden, er det vist, sagde den ærede Ordfører for Venstre om det Erhvervsskatteforslag, jeg havde forelagt: vi er jo alle klar over, at Forslaget er omtrent saa indviklet, som det paa nogen Maade kan blive. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem, naar han nu faar Ordet, vil erkende, at han har overtrumfet mig. Der